

Środa, 23 maja 2007 r.

- sażenia i personelu niezbędnego dla misji EPBO, przez co wykazałyby kwoty, jakie są gotowe wyłożyć na EPBO i zapewniły większą przejrzystość w odniesieniu do wydatków wojskowych,
- c) ostateczne wspólne decyzje dotyczące racjonalizacji budżetu EPBiO oraz WPZiB, w tym także rozkład wydatków krajowych w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony na poziomie wspólnotowym, winny stanowić część zrewidowanego systemu finansowego UE na lata 2008-2009;

69. zauważa, że wszelkie przypadki niewykorzystania środków, zwłaszcza środki odzyskane, w ramach rozdziału poświęconego WPZiB są następnie traktowane przez Komisję w kategoriach „dochodów przeznaczonych na określony cel”, zgodnie z terminologią stosowaną w rozporządzeniu finansowym, a środki te wracają do linii budżetowych w roku następnym; nie jest przekonany, iż jest to zgodne z postanowieniami rozporządzenia finansowego i zwraca się do Trybunału Obrachunkowego z prośbą o sprawdzenie tej kwestii;

*
* *

70. zobowiązuje swojego Przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Sekretarzowi Generalnemu NATO oraz przewodniczącemu Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy.

P6_TA(2007)0206

Godna praca dla wszystkich

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 maja 2007 r w sprawie upowszechniania godnej pracy dla wszystkich (2006/2240(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie upowszechniania godnej pracy dla wszystkich — wkład Unii w realizację programu godnej pracy na świecie (COM(2006)0249) (komunikat Komisji w sprawie godnej pracy),
- uwzględniając dokument roboczy Komisji — załącznik do komunikatu Komisji w sprawie godnej pracy (SEC(2006)0643),
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno — Społecznego z dnia 17 stycznia 2007 r. na temat komunikatu Komisji w sprawie godnej pracy⁽¹⁾,
- uwzględniając deklarację MOP dotyczącą podstawowych zasad i praw w pracy,
- uwzględniając Europejską konwencję ochrony praw człowieka i podstawowych wolności,
- uwzględniając konwencje MOP i podstawowe standardy pracy,
- uwzględniając ustęp 47 rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 16 września 2005 r. w sprawie wyników szczytu z 2005 r., który dotyczy godnej pracy i uczciwej globalizacji,
- uwzględniając przyjęcie deklaracji ministerialnej Komisji Ekonomiczno Społecznej ONZ z dnia 5 lipca 2006 r. stwierdzającej, iż istnieje pilna potrzeba utworzenia na poziomie krajowymi i międzynarodowym środowiska prowadzącego do pełnego i produktywnego poziomu zatrudnienia i godnej pracy dla wszystkich, jako kluczowego elementu trwałego rozwoju,
- uwzględniając raport Światowej Komisji ds. Społecznego Wymiaru Globalizacji z 24 lutego 2004 r., zatytułowany „Sprawiedliwa globalizacja: tworzenie możliwości dla wszystkich”,

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 27.4.2007, str. 38.

Środa, 23 maja 2007 r.

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Społeczny wymiar globalizacji — wkład polityki UE w rozszerzenie korzyści na wszystkich” (COM(2004)0383),
- uwzględniając dokument roboczy Komisji zatytułowany: „Drugie roczne sprawozdanie w sprawie migracji i integracji” (SEC(2006)0892),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 lipca 2002 r. w sprawie komunikatu Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego oraz Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, zatytułowanego „Upowszechnianie podstawowych standardów pracy i usprawnianie polityki społecznej w kontekście globalizacji”⁽¹⁾,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji w sprawie polityki rozwojowej Unii Europejskiej: „Konsensus europejski”⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie programu tematycznego dotyczącego rozwoju ludzkiego i społecznego oraz perspektywy finansowej na lata 2007-2013, (COM(2006)0018) (komunikat Komisji w sprawie inwestowania w ludzi,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2002 r. w sprawie komunikatu Komisji dotyczącego zmian zachodzących na rynku pracy i społeczeństwie — nowa strategia Wspólnoty w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa w miejscu pracy 2002-2006⁽³⁾,
- uwzględniając raport Komisji Pracy i Polityki Społecznej organu zarządzającego MOP z marca 2004 r., zatytułowany „Aktualizacja wdrożenia programu pełnego rozwoju i związanych z nim aspektów polityki integracji”,
- uwzględniając dokument roboczy MOP zatytułowany „Aspekty prawne skutków przymusowej pracy w Europie” z kwietnia 2006 r.,
- uwzględniając dokument roboczy MOP nr 58 zatytułowany „Godna praca, standardy i wskaźniki” z sierpnia 2005 r.,
- uwzględniając badanie MOP zatytułowane „Deficyt godnej pracy — pomiar tendencji przy zastosowaniu wskaźników” z sierpnia 2006 r.,
- uwzględniając notatkę MOP „Godna praca w krajowych ramach”, przygotowany na seminarium MOP w sprawie globalnych celów i wyzwań krajowych z października 2004 r.,
- uwzględniając art. 31 ust 1 Karty Praw Podstawowych UE, stanowiący, że „każdy pracownik ma prawo do warunków pracy, w których szanuje się jego zdrowie, bezpieczeństwo i godność”,
- uwzględniając art. 152 ust. 1 Traktatu WE stanowiący, że „przy określaniu i urzeczywistnianiu wszystkich polityk i działań Wspólnoty zapewnia się wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego”,
- uwzględniając art. 50 umowy o partnerstwie pomiędzy członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, która została podpisana w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r.⁽⁴⁾ (porozumienie z Kotonu),
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie godnej pracy dla wszystkich, przyjęte w Brukseli w dniu 1 grudnia 2006 r.,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 271 E z 12.11.2003, str. 598.

⁽²⁾ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 300 E z 11.12.2003, str. 290.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, str. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, str. 41.

Środa, 23 maja 2007 r.

- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowy na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinie Komisji Rozwoju, Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia i Komisji Handlu Międzynarodowego (A6-0068/2007),
- A. mając na uwadze, że pojęcie godnej pracy obejmuje o wiele szerszy zakres niż ochronę podstawowych standardów pracy; mając na uwadze, że obejmuje ono również wolny wybór produktywnego zatrudnienia, prawa w miejscu pracy, ochronę socjalną, dialog społeczny oraz włączenie problematyki płci w główny nurt wszystkich czterech filarów,
- B. mając na uwadze, że środki zmierzające do zapewnienia godnej pracy muszą być dostosowane do cech i możliwości każdego społeczeństwa oraz do poziomu jego rozwoju; mając na uwadze, że działania na rzecz promowania godnej pracy powinny obejmować pracowników zarówno w ramach gospodarki formalnej, jak i sektora nieformalnego, w tym osoby pracujące w rolnictwie, osoby samozatrudniające się, pracowników zatrudnionych na część etatu, pracowników czasowych i osoby pracujące w domach,
- C. mając na uwadze, że upowszechnianie godnej pracy dla wszystkich na wszystkich poziomach powinno być celem ogólnym, do czego wzywa Światowa Komisja ds. Społecznego Wymiaru Globalizacji, rezolucja ONZ w sprawie wyników szczytu z 2005 r., a także deklaracja ministerialna przyjęta przez Radę Społeczno-Gospodarczą ONZ w dniu 5 lipca 2006 r., mając na uwadze, że ten cel powinien również przyświecać działaniom na rzecz realizacji milenijnych celów rozwoju oraz zobowiązań światowego szczytu na rzecz rozwoju społecznego w Kopenhadze z 1995 r.,
- D. mając na uwadze, że obecnie zdarzają się przypadki lekceważenia i umniejszania roli godnej pracy w wyniku otwierania się nowych, tanich rynków pracy oraz związanej z tym próby wykorzystania taniej siły roboczej,
- E. mając na uwadze, że MOP jest organem odpowiedzialnym za określanie i negocjowanie międzynarodowych standardów pracy, a także za nadzorowanie ich obecności w prawie i stosowania w praktyce; mając na uwadze, że wzmocnienie współpracy między MOP i wszystkimi zainteresowanymi stronami oraz pełne uczestnictwo MOP w pracach Światowej Organizacji Handlu (WTO) jest niezbędne, a także mając na uwadze, że UE reprezentująca 27 państw członkowskich ma ważne znaczenie i rolę do odegrania w tym zakresie, jak również w obszarze polityki społecznej,
- F. mając na uwadze, że krajowe programy MOP dotyczące godnej pracy i inne wysiłki podejmowane przez agencje międzynarodowe oraz ONZ, mające na celu podjęcie wyzwań związanych z pracą, przyczyniają się w szerszym kontekście do opracowania krajowych i regionalnych strategii rozwoju, zwalczania bezrobocia oraz zmniejszenia ubóstwa,
- G. mając na uwadze, że w latach 2000-2006 kwestie zatrudnienia, spójności społecznej i godnej pracy były pomijane w większości programów i badań w zakresie współpracy zewnętrznej,
- H. mając na uwadze, że godna praca staje się centralnym elementem stałej poprawy warunków pracy oraz walki z bezrobociem, ubóstwem i wykluczeniem społecznym,
- I. mając na uwadze, że standardy godnej pracy są często naruszane w przypadku pracy w niepełnym wymiarze godzin, zatrudnienia poniżej kwalifikacji zawodowych, a także w kontekście gospodarki nieformalnej, działalności niezarejestrowanej i nielegalnej, w tym pracy przymusowej i wykonywanej przez dzieci,
- J. mając na uwadze, że sytuacje, w których naruszana jest zasada godnej pracy występują również w przypadku pracowników, które bardziej z konieczności niż z własnej woli wybrały pracę w niepełnym wymiarze godzin, a z których wiele otrzymuje wynagrodzenie niższe od płacy minimalnej,

(¹) Dz.U. L 386 z 29.12.2006, str. 1.

Środa, 23 maja 2007 r.

- K. mając na uwadze, że poszanowanie różnorodności kulturowej, sprawiedliwa globalizacja, cel pełnego i produktywnego zatrudnienia oraz godnej pracy dla wszystkich, w tym osób niepełnosprawnych, kobiet, młodych i starszych pracowników, mniejszości rdzennych i kulturowych, migrantów, osób o niskich kwalifikacjach oraz osób żyjących w rejonach zacofanych lub niekorzystnie położonych stanowią główne narzędzie do walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym,
- L. mając na uwadze, że wszystkie podmioty międzynarodowe muszą pomóc w zwiększeniu możliwości osób starszych znalezienia i zachowania godnej pracy poprzez poprawę dostępu do programów kształcenia ustawicznego oraz przekwalifikowanie na inny rodzaj pracy, lub poprzez zapewnienie im odpowiednio wysokich świadczeń, opieki medycznej i innych odpowiednich świadczeń socjalnych; uznając ochronę społeczną za integralny element godnej pracy,
- M. mając na uwadze, że młodzi ludzie na całym świecie mają prawo do znalezienia godnej pracy; mając na uwadze, że działania w tym zakresie powinny uwzględniać cykl życiowy oraz podejście międzypokoleniowe; mając na uwadze, że długi okres bezrobocia na początku kariery zawodowej młodych ludzi może mieć niekorzystny wpływ na ich możliwości zatrudnienia, wynagrodzenie i dostęp do wysokiej jakości stanowisk,
- N. mając na uwadze, że w Europie wielu migrantów **nie ma możliwości** pracy w godnych warunkach,
- O. mając na uwadze, że w wielu częściach świata kobiety narażone są na ryzyko niesprawiedliwych warunków pracy i dlatego zasługują na szczególną uwagę w tym względzie;
- P. mając na uwadze, że systemy edukacyjne i szkoleniowe dostosowane do potrzeb społeczeństwa opartego na wiedzy odgrywają kluczową rolę w przygotowywaniu młodzieży do uczestnictwa w rynku pracy poprzez pomoc w zwiększeniu ich możliwości znalezienia pracy godnej i lepszej jakości,
- Q. mając na uwadze, że uczenie się przez całe życie umożliwia wszystkim ludziom zdobycie umiejętności koniecznych do dostosowania się do zmieniających się potrzeb rynku pracy, przyczynia się do jego produktywności oraz ma udział, jako aktywni obywatele w społeczeństwie opartym na wiedzy,
- R. mając na uwadze, że wszystkie państwa członkowskie opracowały krajowe plany działań na rzecz zatrudnienia zgodnie z wytycznymi w tym zakresie opracowanymi podczas nadzwyczajnego posiedzenia Rady Europejskiej w sprawie zatrudnienia, które miało miejsce w Luksemburgu w dniach 20 i 21 listopada 1997 r.,
- S. mając na uwadze, że europejska strategia na rzecz zatrudnienia oraz strategie ochrony socjalnej i włączenia społecznego zmierzają do określenia kierunku priorytetów polityki zatrudnienia i polityki w zakresie ochrony socjalnej i włączenia społecznego oraz zapewnienia ich koordynacji, do których państwa członkowskie powinny się zobowiązać na poziomie UE,
- T. mając na uwadze, że w zmienionej strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu i europejskiej strategii zrównoważonego rozwoju, Rada Europejska w dniach 22 i 23 marca 2005 r. podkreśliła znaczenie rozwoju społecznie zrównoważonego życia zawodowego,
- U. mając na uwadze, że UE wyznaczyła sobie nowe cele strategiczne zgodnie ze strategią lizbońską, aby stać się najbardziej konkurencyjną i dynamiczną gospodarką na świecie, opartą na wiedzy, zdolną do zrównoważonego wzrostu gospodarczego i utworzenia większej liczby i lepszych miejsc pracy, osiągnięcia spójności społecznej i wysokiego poziomu ochrony środowiska; mając na uwadze, że jak do tej pory nie widać jednak przewidywanych rezultatów,
- V. mając na uwadze, że, jak już wskazano w zintegrowanych wytycznych na rzecz rozwoju i zatrudnienia na lata 2005-2008 (COM(2005)0141), w celu zwiększenia konkurencyjności Unii Europejskiej w sposób społecznie zrównoważony ważne jest, aby poprawić produktywność poprzez upowszechnianie godnej pracy i środowiska pracy wysokiej jakości, w tym zdrowia i bezpieczeństwa w miejscu pracy, lepszej równowagi pomiędzy elastycznością i pewnością zatrudnienia, uczenie się przez całe życie, wzajemne zaufanie i uczestnictwo, jak również lepsze godzenie życia prywatnego i rodzinnego z zawodowym; mając na uwadze, że zwalczanie dyskryminacji płciowej i wszelkich innych form dyskryminacji oraz promowanie integracji społecznej grup najbardziej narażonych stanowią integralną część wysiłków na rzecz godnej pracy;

Środa, 23 maja 2007 r.

1. uważa, że godna praca stanowi centralny element walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym;
2. wyraża przekonanie, że Unia Europejska może mieć zasadniczy wpływ na upowszechnianie godnej pracy dla wszystkich zarówno poprzez swoją politykę wewnętrzną jak i zewnętrzną, stosując jej społeczne wartości i zasady, zwalczając formy dumpingu społecznego oraz podkreślając swoją rolę na poziomie międzynarodowym;
3. podkreśla, że godna praca nie jest jedynie kwestią związaną z zatrudnieniem i ochroną socjalną, ale również z zarządzaniem, oraz że wdrożenie skutecznej polityki ukierunkowanej na godną pracę wymaga odpowiedzialnych instytucji, zobowiązania politycznego do właściwego zarządzania państwem oraz aktywnego i zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego;
4. wzywa Radę i Komisję do uwzględnienia rozważań i zaleceń Światowej Komisji ds. Społecznego Wymiaru Globalizacji, rezolucji ONZ w sprawie wyników szczytu z 2005 r. oraz deklaracji ministerialnej, przyjętej przez Radę Społeczno-Gospodarczą ONZ w dniu 5 lipca 2006 r., oraz do włączenia perspektywy godnej pracy do wszystkich działań Unii Europejskiej i zachęcenia jej państw członkowskich do podobnych działań;
5. podkreśla, że konieczne jest, aby firmy wielonarodowe w szczególności brały pod uwagę społeczny wymiar globalizacji i przestrzegały międzynarodowych standardów pracy oraz zasad godnej pracy we wszystkich działaniach na całym świecie;
6. wzywa Komisję do praktycznej realizacji proponowanej strategii i kierunków na rzecz lepszej mobilizacji wewnętrznej i zewnętrznej polityki UE na rzecz upowszechniania programu na rzecz godnej pracy, w szczególności w zakresie rozwoju, pomocy zewnętrznej, rozszerzenia, polityki sąsiedztwa handlu, migracji oraz zewnętrznych stosunków dwustronnych i wielostronnych;
7. wzywa, aby Rada i Komisja nie zrzekały się odpowiedzialności za wdrażanie systemu ogólnych preferencji taryfowych (GSP+), lecz aktywnie współpracowała z MOP przy zapewnianiu pełnej zgodności z warunkami porozumień oraz, w razie potrzeby, w wykorzystywaniu posiadanych przez nią uprawnień do unieważniania preferencji każdemu państwu, które nie przestrzega podstawowych praw socjalnych, pracowniczych oraz praw człowieka, w tym prawa do swobodnego zrzeszania się, lub innych głównych konwencji MOP i podstawowych standardów pracy;
8. zwraca się do Komisji o wykazanie większej konsekwencji przy wdrażaniu GSP+ poprzez formułowanie zaleceń wobec rządów krajów-beneficjentów oraz o uruchomienie instrumentów kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 980/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. wprowadzającym plan ogólnych preferencji taryfowych⁽¹⁾, a także, w razie potrzeby, zastosowania mechanizmów czasowego zawieszenia preferencji wobec państw, które nie przestrzegają swoich zobowiązań i łamią w poważny i systematyczny sposób podstawowe prawa socjalne, gwarantując jednocześnie, że anulowanie preferencji nie doprowadzi do ożywienia protekcjonizmu; wnioskuje ponadto o rozszerzenie nadzoru i zastosowania tych mechanizmów na resztę krajów beneficjentów GSP+, zwłaszcza jeśli chodzi o pracę dzieci oraz pracę przymusową, której zniesienie jest głównym wyzwaniem dla MOP, zgodnie z raportem „Zniesienie pracy dzieci: cel w naszym zasięgu”;
9. wzywa państwa członkowskie, w następstwie zobowiązania Komisji wyrażonego w komunikacie w sprawie godnej pracy, do zwrócenia uwagi na społeczny wymiar godnej pracy w inicjatywach Komisji przy zawieraniu porozumień handlowych z krajami trzecimi;
10. podkreśla, że program na rzecz godnej pracy obejmuje szereg uniwersalnych strategii niezwiązanych ze specyficznym modelem rozwoju, lecz powiązanych bezpośrednio z bardziej sprawiedliwym i zrównoważonym podziałem wyprodukowanych dóbr, i że jest narzędziem dostosowującym rozwój do wartości i zasad działania i zarządzania łączących konkurencyjność gospodarczą ze sprawiedliwością społeczną;
11. w kontekście strategii zrównoważonego rozwoju wzywa Komisję do opracowania spójnego podejścia w odniesieniu do powiązań między polityką społeczną, polityką zatrudnienia a polityką ochrony środowiska, opartego na wolności i odpowiedzialności;
12. podkreśla, że cel, jakim jest godna praca, wymaga spójnego i zintegrowanego pakietu działań w zakresie polityki gospodarczej i społecznej, ukierunkowanych na wspieranie produktywnych miejsc pracy o dobrej jakości; podkreśla, że program na rzecz godnej pracy zakłada przyjęcie polityki wykraczającej poza tradycyjną politykę wobec rynku pracy, która musi być wspierana ze strony polityki gospodarczej państw członkowskich;

(¹) Dz.U. L 169 z 30.6.2005, str. 1.

Środa, 23 maja 2007 r.

13. wzywa państwa członkowskie i przedsiębiorstwa do opracowania — we współpracy z partnerami społecznymi i w oparciu o prawo unijne dotyczące zdrowia i bezpieczeństwa pracowników — strategii prewencyjnych i wprowadzenia środków mających na celu ochronę macierzyństwa i poprawę warunków zdrowotnych i bezpieczeństwa pracy pracownic ciężarnych oraz pracownic, które niedawno urodziły dziecko lub karmią piersią;
14. podkreśla konieczność poprawy przejrzystości rynków pracy tak, aby wszelkie formy zatrudnienia (na czas określony, na czas nieokreślony, na pełen etat, w niepełnym wymiarze godzin czy na godziny) były oficjalne i właściwie wynagradzane, przy pełnym poszanowaniu praw pracowników, podstawowych standardów pracy, dialogu społecznego, zasad ochrony socjalnej (w tym zdrowia i bezpieczeństwa pracy) oraz równouprawnienia płci;
15. przypomina, że warunki zatrudnienia ludzi młodych, w tym stażystów, muszą szanować podstawowe prawa wszystkich pracowników oraz zasady godnej pracy;
16. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie godnej pracy i wzywa państwa członkowskie i kraje kandydujące do ratyfikowania i pełnego wdrożenia konwencji MOP, sklasyfikowanych przez MOP jako aktualne, w szczególności tych dotyczących godnej pracy; wyraża przekonanie, że należy wspierać wdrożenie konwencji MOP dotyczących godnej pracy w ramach polityki sąsiedztwa i polityki zewnętrznej; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wsparcia MOP we wzmocnieniu systemu nadzoru i jego mechanizmów;
17. zdecydowanie popiera podejście Komisji, mające na celu wspieranie inicjatyw dotyczących promowania wolności związków zawodowych i negocjacji zbiorowych, poprawy administracji, inspektoratów oraz innych organów zajmujących się ochroną socjalną, a także opracowania zintegrowanych strategii zapobiegawczych w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa w miejscu pracy w ramach programów rozszerzenia i programów przedakcesyjnych;
18. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie inwestowania w ludzi, w kontekście „konsensusu europejskiego” (polityka UE w zakresie rozwoju), oraz znaczenie przypisywane temu programowi we wdrażaniu programu godnej pracy w krajach partnerskich UE;
19. podkreśla, że art. 12 ust. 2 lit. d) pkt ii) rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 wzywa do wspierania programu na rzecz godnej pracy dla wszystkich jako uniwersalnego celu, do którego należy dążyć między innymi poprzez globalne i inne wielostronne inicjatywy zmierzające do wdrożenia podstawowych norm pracy MOP, ocenę wpływu handlu na godne warunki pracy, trwałe i adekwatne mechanizmy sprzyjające ich uczciwemu finansowaniu i skutecznemu funkcjonowaniu — a także szerszemu zakresowi — systemów ochrony socjalnej; podkreśla, że art. 5 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 odwołuje się do godnej pracy jako dziedziny, na której należy się koncentrować; wzywa Komisję, aby czynnie stosowała te zasady w swojej polityce rozwoju; ponadto wzywa Komisję, aby w rocznych sprawozdaniach dotyczących polityki rozwoju i realizacji pomocy zewnętrznej systematycznie zdawała sprawę ze swych wysiłków na rzecz upowszechniania godnych warunków pracy;
20. wzywa Komisję do zachęcania do poszanowania podstawowych standardów pracy MOP oraz celu godnej pracy w polityce handlowej członków WTO jako skuteczny zbiór zasad, uzupełnionych przez mechanizm sankcji dla partnerów, którzy nie dostosują się do takich standardów, w pełni wdrażając jednocześnie procedurę związaną z GSP+; zachęca Unię Europejską do rozważenia stworzenia mechanizmów odpowiedzialnych za kontrolowanie równoległego rozwoju handlu i godnej pracy na poziomie europejskim i międzynarodowym;
21. apeluje, aby Komisja nie tylko wspierała dialog, jaki rozpoczęły międzynarodowe instytucje finansowe, MOP, ONZ oraz WTO na temat komplementarności i spójności ich polityki związanej ze wzrostem gospodarczym, inwestycjami, handlem i godną pracą, ale aby również uczestniczyła w tym dialogu tam, gdzie to możliwe;
22. wzywa Komisję, aby przy przyznawaniu preferencji handlowych, na przykład w ramach paktu stabilności i wzrostu, brała pod uwagę wypełnianie przez kraje będące beneficjentami międzynarodowych standardów pracy, które są gwarantem godnej pracy, tak aby państwa niespełniające tych podstawowych standardów nie korzystały z preferencji handlowych Unii Europejskiej;

Środa, 23 maja 2007 r.

23. podkreśla konieczność zwiększenia współpracy między WTO, UNCTAD, MOP i innymi organizacjami międzynarodowymi w odniesieniu do komplementarności ich polityk; uważa, że spójność prowadzonych działań jest konieczna do upowszechniania godnej pracy i zapewnienia wprowadzenia jej w czyn; proponuje przyznanie MOP statusu obserwatora w ramach WTO; zwraca się do parlamentów innych państw członkowskich WTO z prośbą o poparcie tego wniosku;
24. zwraca się do Komisji, aby zaproponowała utworzenie w ramach WTO komitetu ds. handlu i godnej pracy na wzór komitetu ds. handlu i środowiska naturalnego;
25. przypomina, że statut MOP pozwala jej na odwołanie się do sankcji handlowych wobec danego państwa w przypadku nieprzestrzegania międzynarodowych konwencji socjalnych i zwraca się do MOP o zobowiązanie się do przestrzegania decyzji WTO w imię spójności działań instytucji międzynarodowych;
26. proponuje, by uprawomocnić przekazywanie przez MOP raportów ekspertów (amicus brief) panelom oraz organom apelacyjnym WTO w ewidentnych przypadkach, w których pogwałcenie międzynarodowych konwencji pracy stanowi sedno sporu oraz w których należy uwzględnić decyzje MOP;
27. proponuje, by przewidziano możliwość odwołania się do MOP w przypadku, kiedy państwo członkowskie WTO uzna jakąś decyzję organu rozstrzygającego spory za kwestionującą decyzje MOP w sprawie poszanowania konwencji pracy, co zapewni spójność działania wspólnoty międzynarodowej w upowszechnianiu godnej pracy;
28. wzywa UE, by z poszanowania międzynarodowych standardów pracy uczyniła jeden z obszarów negocjacji w sprawie osiągnięcia przez nowe państwa statusu członka WTO;
29. wzywa Komisję, by z zastosowania się do podstawowych standardów pracy uczyniła niezbędny warunek swej polityki dokonywania zakupów oraz udzielania zamówień publicznych; apeluje do Komisji, by rozwinęła w tym celu działania polityczne i dostarczała pomocy w zakresie handlu, która umożliwiłaby również małym producentom w krajach rozwijających się zastosowanie się do tych standardów;
30. podkreśla potrzebę dalszego rozwoju metodologii oceniania wpływu handlu i porozumień handlowych na upowszechnianie godnej pracy, w tym w światowych łańcuchach dostaw i strefach wolnego handlu, a także potrzebę zapewnienia skutecznego określenia terminów oraz zaostrzenia ocen wpływu handlu na zrównoważony rozwój;
31. wzywa Komisję do uznania, a także włączenia do swych dwustronnych i wielostronnych negocjacji handlowych oraz SIA, rozsądnych wskaźników odnośnie liczby inspektorów pracy, sporządzonych w oparciu o rozmiar siły roboczej, zgodnie z definicją MOP: 1 inspektor na 10 000 pracowników w krajach uprzemysłowionych z gospodarką rynkową, 1 inspektor na 20 000 pracowników w gospodarkach przejściowych oraz 1 na 40 000 — w krajach słabiej rozwiniętych;
32. wzywa Komisję do zapewnienia wdrożenia art. 50 umowy z Kotonu, który zawiera szczegółowe postanowienia w sprawie standardów handlu i pracy oraz potwierdza zobowiązania stron do poszanowania podstawowych standardów pracy;
33. wzywa Komisję wraz z organami Narodów Zjednoczonych, organizacjami krajowymi i regionalnymi, partnerami społecznymi i innymi podmiotami społeczeństwa obywatelskiego do lepszej koordynacji programów współpracy zewnętrznej na rzecz godnej pracy w ramach wdrażania programów krajowych MOP dotyczących godnej pracy lub innych podobnych planów działania i do zwiększenia wspólnych wysiłków na rzecz włączenia godnej pracy w strategię zwalczania ubóstwa, opracowania dotyczące strategii zmniejszania ubóstwa oraz strategii rozwoju, ponieważ mogą przynieść wartość dodaną do walki na rzecz godnej pracy dla wszystkich; w tym kontekście wzywa do ścisłych konsultacji z partnerami społecznymi i innymi podmiotami społeczeństwa obywatelskiego;
34. wzywa Unię Europejską do sfinansowania we współpracy z MOP programu rozwoju w zakresie godnej pracy, szczególnie w celu określenia najskuteczniejszych strategii upowszechniania godnej pracy;

Środa, 23 maja 2007 r.

35. podkreśla, że dla postępu w zakresie godnej pracy kluczowe znaczenie w państwach członkowskich ma osiągnięcie celu polegającego na przeznaczaniu 0,7% PNB na pomoc dla krajów rozwijających się, biorąc pod uwagę, że wzrost i trwałe struktury społeczne stanowią warunek konieczny dla rozwoju godnej pracy, zwłaszcza w krajach rozwijających się;

36. zachęca Komisję do realizowania zintegrowanego wielowymiarowego podejścia opierającego się na czterech filarach programu godnej pracy, obejmujących: wolny wybór produktywnego zatrudnienia, prawa w miejscu pracy, w tym podstawowe standardy pracy, ochronę społeczną i dialog społeczny oraz uwzględnianie kwestii płci we wszystkich filarach; zachęca państwa członkowskie do wzięcia pod uwagę wprowadzenia płacy minimalnej jako środka bezpieczeństwa, zapobiegającego wykorzystywaniu ludzi oraz ubóstwu mimo zatrudnienia;

37. podkreśla znaczenie wspierania włączenia zatrudnienia i godnej pracy do strategii rozwojowych; wzywa do zamieszczenia dokładniejszej analizy zatrudnienia i innych aspektów godnej pracy w opracowaniach dotyczących strategii ograniczania ubóstwa, układów o partnerstwie gospodarczym, krajowych dokumentów strategicznych (CSP) i wieloletnich programów orientacyjnych (MIP); w tym kontekście podkreśla znaczenie konsultacji ze wszystkimi stosownymi stronami, w tym ze stowarzyszeniami pracodawców, związkami zawodowymi, pracownikami, jak również z sektorem prywatnym i społeczeństwem obywatelskim w szerokim tego słowa znaczeniu;

38. wzywa do wzmocnienia roli i bardziej systematycznego włączenia ministerstw pracy, stowarzyszeń pracodawców i organizacji pracobiorców w proces tworzenia i realizacji strategii ograniczania ubóstwa, strategii krajowych i programów wieloletnich; uważa, że w tym celu należy zwiększyć ich współpracę z ministrami finansów i gospodarki oraz z odpowiednimi międzynarodowymi instytucjami finansowymi i gospodarczymi, takimi jak instytucje Bretton Woods, Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) oraz WTO; wzywa wszystkie strony do zagwarantowania, że krajowe dokumenty strategiczne są przygotowywane z dużym zaangażowaniem; wzywa Komisję do zwiększenia inwestycji w tworzenie technicznych i instytucjonalnych możliwości oraz do uproszczenia środków pozwalających na umieszczenie godnej pracy w krajowych dokumentach strategicznych;

39. w szczególności podkreśla potrzebę prowadzenia przez państwa krajowych programów godnej pracy, lub podobnego planu działania przygotowanego z udziałem organizacji partnerów społecznych oraz innych stosownych zainteresowanych stron, aby osiągnąć cel godnej pracy dla wszystkich poprzez współpracę na rzecz rozwoju — łącznie z dialogiem politycznym na temat wpływu polityki gospodarczej i ładu gospodarczego na zatrudnienie, na temat środków wspierania budżetu i tworzenia możliwości rozwojowych, w szczególności w odniesieniu do instytucji — dobrze zharmonizowanych i cechujących się dobrą koordynacją działań Komisji, państw członkowskich i innych partnerów na rzecz rozwoju oraz odpowiednich podmiotów, w tym z MOP i innych agencji ONZ, jak również międzynarodowych instytucji finansowych;

40. wzywa do dalszej walki z łamaniem praw człowieka i prawa pracy, przy możliwości wykluczenia przedsiębiorstw ponadnarodowych prowadzących działalność w krajach rozwijających się z udziału w przetargach publicznych finansowanych lub wspieranych przez Unię Europejską i jej państwa członkowskie, jak również z gwarancji kredytów eksportowych udzielanych przez EBI i inne instytucje finansowe w przypadku naruszania tych praw; wzywa Komisję i państwa członkowskie do nałożenia obowiązku przestrzegania podstawowych norm pracy w porozumieniach dotyczących przetargów publicznych finansowanych przez Europejski Fundusz Rozwoju lub przy użyciu innej pomocy wspólnotowej lub dwustronnej;

41. wzywa państwa członkowskie o skoordynowanie większych wysiłków na rzecz rozwoju umiejętności w celu gromadzenia i dzielenia korzyści płynących z nowych technologii i innowacji; zauważa, że godną pracę osiąga się poprzez wzrost, inwestycje i rozwój przedsiębiorstwa wraz z odpowiedzialnością społeczną;

42. w kontekście strategii lizbońskiej oraz zintegrowanych wytycznych na rzecz wzrostu i zatrudnienia (2005-2008) wzywa instytucje UE do stworzenia i promowania europejskiej kultury przedsiębiorczości ukierunkowanej na jednostki, a szczególnie na ludzi młodych, w celu utworzenia przedsiębiorstw o dużym wzroście oraz w celu skuteczniejszego osiągnięcia jednego z celów godnej pracy, tzn. tworzenia lepszych miejsc pracy i ich większej liczby;

43. wzywa państwa członkowskie do spowodowania, by godna praca stała się priorytetem ich polityki społeczno-gospodarczej poprzez szczególne położenie nacisku na tworzenie miejsc pracy o dobrej jakości, poszanowanie podstawowych praw pracowników wszystkich kategorii, zwiększenie ochrony socjalnej oraz promowanie dialogu społecznego;

Środa, 23 maja 2007 r.

44. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zachęcania do przyjmowania kodeksów postępowania jako dobrowolnych inicjatyw na poziomie przedsiębiorstw lub sektorów, odnoszących się do przepisów krajowych i standardów międzynarodowych, a także kodeksów postępowania OECD i MOP dla przedsiębiorstw wielonarodowych, oraz uzupełniających te przepisy i kodeksy;
45. zdecydowanie zaleca, aby państwa członkowskie oraz Unia Europejska upowszechniały stosowanie dobrych praktyk korporacyjnej odpowiedzialności społecznej (CSR) przez wszystkie przedsiębiorstwa, bez względu na miejsce prowadzenia działalności, w celu utworzenia bezpiecznego, elastycznego i wysokiej jakości środowiska pracy; zachęca forum wielostronne i sojusz europejski na rzecz CSR do rozwijania inicjatyw, które promowałyby włączenie godnej pracy jako istotnego elementu społecznej odpowiedzialności korporacyjnej;
46. wzywa państwa członkowskie i Komisję, jako pracodawców w krajach rozwijających się, do uwzględnienia zasady godnej pracy, zgodnie z zaleceniem 135 MOP (zalecenie dotyczące ustalania płacy minimalnej, ze szczególnym uwzględnieniem krajów rozwijających się);
47. z zadowoleniem przyjmuje działania ONZ na rzecz godnej pracy, takie jak inicjatywa Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka dotycząca dodatkowego sprawozdania na temat praw człowieka w korporacjach międzynarodowych;
48. podkreśla wagę upowszechniania „Trójstronnej Deklaracji Zasad dotyczących Przedsiębiorstw Wielonarodowych i Polityki Społecznej”, przyjętej przez MOP;
49. zachęca przedsiębiorstwa do odpowiedzialnej i wolnej od dyskryminacji polityki zatrudnienia i rozwoju zawodowego w celu zwiększenia zatrudnienia kobiet i osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji na rynku pracy;
50. zaleca przedsiębiorstwom podjęcie inicjatyw mających na celu wsparcie liczniejszej partycypacji i reprezentacji kobiet w jednostkach biorących udział w dialogu społecznym, co jest strategicznym celem pojęcia godnej pracy;
51. wzywa Komisję do zachęcania, przy współdziałaniu partnerów społecznych i Międzynarodowej Organizacji Pracy, kobiet-przedsiębiorców do zakładania i rozwoju firm wewnątrz i poza Unią Europejską w ramach polityki współpracy na rzecz rozwoju;
52. wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania, że przedsiębiorstwa działające w Unii Europejskiej i poza nią będą dbać o lepszą wymianę informacji i konsultacje z przedstawicielami pracowników jako część trwającego szerszego dialogu społecznego, w ramach którego informuje się pracowników o szeregu kwestii związanych z ich zatrudnieniem i warunkami pracy oraz konsultuje się z nimi te zagadnienia; wzywa Komisję, państwa członkowskie oraz partnerów społecznych do uznania, że wysokie standardy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy stanowią niezbędne prawo człowieka;
53. podkreśla znaczenie dialogu społecznego w przygotowaniu krajowych programów godnej pracy wdrażanych przez państwa członkowskie i wzywa je do przeprowadzenia rzeczywistych konsultacji z partnerami społecznymi;
54. podkreśla, że partnerzy społeczni mają kluczowe znaczenie dla powodzenia wdrożenia programu godnej pracy i dlatego powinni aktywnie uczestniczyć, przynajmniej jako konsultanci, we wprowadzaniu w życie inicjatyw na rzecz godnej pracy;
55. z zadowoleniem przyjmuje negocjacje europejskich partnerów społecznych dotyczące porozumienia ramowego na temat prześladowania i przemocy w pracy jako przykład promowania godnej pracy w Europie; wzywa Komisję do zachęcania partnerów społecznych do pomyślnego zakończenia tych negocjacji;
56. podkreśla, że europejska agenda społeczna, strategia lizbońska (w tym krajowe programy reform) oraz intensyfikacja działań na rzecz ratyfikacji i stosowania międzynarodowych konwencji dotyczących pracy, sklasyfikowanych jako aktualne przez MOP, stanowią plan działań UE w zakresie godnej pracy;

Środa, 23 maja 2007 r.

57. wzywa państwa członkowskie do skutecznego wdrożenia zapobiegawczych i ochronnych polityk i programów w celu zwiększenia liczby, jakości i kompetencji oraz uprawnień inspektoratów pracy zgodnie z przepisami wspólnotowymi, konwencjami MOP, tak aby egzekwowane były przepisy dotyczące bezpieczeństwa i zdrowia w miejscu pracy; warunków pracy i innych przepisów socjalnych;

58. zaleca ściślejszą współpracę dotyczącą rozwoju wymiany najlepszych praktyk między krajowymi służbami inspekcji pracy na szczeblu wspólnotowym celem przyczynienia się do upowszechniania godnej pracy; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia organom odpowiedzialnym za inspekcję pracy bardziej kompleksowych środków wspomagających je w wykonywaniu swoich zadań w celu zapewnienia, że istniejące prawo pracy w praktyce jest stosowane, a nie obchodzone;

59. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zagwarantowania, że istniejące prawo chroni również nowe formy pracy oraz do rozważenia nowych instrumentów prawnych, które można stosować w elastyczny sposób do nowych form pracy, tak aby zapewnić wszystkim pracownikom jednakowy poziom ochrony;

60. uznaje znaczenie pracy sieci Youth Employment Network oraz forum MOP na rzecz godnej pracy jako sprawiedliwej wymiany, mechanizmów wsparcia i przeglądu; wzywa Komisję do wspierania rozwoju tych sieci w państwach partnerskich UE wraz z MOP, jako metody realizacji programu ogólnego zatrudnienia;

61. wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania młodym ludziom edukacji, co stanowi skuteczną strategię uniknięcia wykluczenia społecznego i ubóstwa, a także do rozwijania zdolności młodych ludzi do bycia zatrudnionymi poprzez wykorzystanie istniejących mechanizmów takich jak sieć Euroguidance, która pomaga ludziom lepiej zrozumieć możliwości pracy w Europie; wzywa je również do wprowadzenia ułatwień odnośnie wejścia na rynek pracy i poprawienia dostępu do zatrudnienia poprzez programy orientacji zawodowej, zapewniając jednocześnie spójność z cyklem życia i podejściem międzypokoleniowym;

62. wzywa państwa członkowskie do zwiększenia inwestycji w infrastrukturę konieczną dla technologii informacyjnych i komunikacyjnych oraz w edukację i szkolenie młodych ludzi przy udziale środków zarówno z sektora publicznego, jak i prywatnego;

63. wzywa, aby państwa członkowskie przy realizacji polityki wspólnotowej upowszechniały i rozszerzały dostęp do możliwości uczenia się przez całe życie, także w odległych rejonach i na obszarach wiejskich oraz do przyjęcia specjalnych środków dostosowanych do realiów lokalnych celem zagwarantowania wszystkim obywatelom możliwości zatrudnienia w zmieniającym się środowisku pracy;

64. wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia odpowiednich reform w swych systemach edukacji oraz do zagwarantowania wszystkim dostępu do wysokiej jakości edukacji;

65. wzywa Komisję i państwa członkowskie do włączenia kwestii płci oraz rozwoju do wszystkich obszarów polityki i programów promujących godną pracę oraz wzywa państwa członkowskie do zapewnienia równych szans dostępu do godnej pracy dla mężczyzn i kobiet, nie tylko z punktu widzenia dostępu do zatrudnienia lub awansu, lecz również w odniesieniu do poziomu wynagrodzenia;

66. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia wszelkich środków koniecznych do zagwarantowania możliwości godzenia życia prywatnego z zawodowym w celu zwiększenia uczestnictwa kobiet w rynku pracy oraz do zbadania i wyeliminowania powodów, które mogłyby podważać skuteczność takich środków;

67. zaleca zbadanie środków mających na celu uatrakcyjnienia również tych zawodów, które są obecnie uznawane za uciążliwe czy o niskim prestiżu społecznym (pomoc domowa, opiekunki domowe, opieka nad osobami starszymi, itp.);

Środa, 23 maja 2007 r.

68. wzywa Komisję i państwa członkowskie do poprawy środków umożliwiających wszystkim pracownikom osiągnięcie lepszej równowagi między życiem zawodowym a prywatnym, pamiętając o tym, że długie godziny pracy, stres oraz niepewność zatrudnienia zagrażają życiu rodzinnemu, które stanowi istotny fundament naszego społeczeństwa;
69. wzywa Komisję i państwa członkowskie do współpracy z organizacjami pozarządowymi, związkami zawodowymi, organizacjami kobiecymi i sieciami organizacji na rzecz gospodarczego i społecznego wzmocnienia pozycji kobiet w krajach rozwijających się oraz promowania godnej pracy na wszystkich poziomach;
70. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę, ogłoszoną w komunikacie Komisji w sprawie godnej pracy, wspierającą działania na rzecz zwiększenia zaangażowania partnerów społecznych i innych podmiotów społecznych w zarządzaniu globalnym na wzór modelu konsultacji OECD;
71. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia krajowych strategii politycznych w celu promowania równych szans i sprawiedliwego traktowania pracowników niezależnie od ich wieku lub płci; wzywa państwa członkowskie do przyjęcia środków zapobiegających dyskryminacji kobiet i starszych pracowników;
72. podkreśla, że upowszechnianie godnej pracy ma na celu ogólną poprawę warunków życia i pracy dla wszystkich i w tym względzie obejmuje wsparcie integracji sektora nieformalnego z głównym nurtem gospodarki;
73. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania i promowania inicjatyw i działań legislacyjnych i politycznych dotyczących niedyskryminowania niepełnosprawności oraz równych szans w kształceniu zawodowym oraz w miejscu pracy, w tym przystosowania miejsc pracy do potrzeb osób niepełnosprawnych w krajach rozwijających się;
74. wzywa Komisję do zachęcenia państw członkowskich do wykorzystania otwartej metody koordynacji w obszarze ochrony socjalnej w celu wypracowania wartości dodanej do różnych systemów społecznych; w związku z powyższym, zgodnie z odnowioną strategią lizbońską oraz mając na celu poprawę elastyczności i mobilności pracowników europejskich oraz spójność społeczną w UE uważa, że istnieje potrzeba większej harmonizacji systemów emerytalnych, głównie w odniesieniu do usług w sytuacji, gdy osoby pracowały w różnych państwach członkowskich, zwłaszcza, że stanowi to nie tylko poważną przeszkodę w swobodnym przemieszczaniu się pracowników, ale również utrudnienie dla jednolitego rynku usług finansowych;
75. zwraca uwagę, że marginalizacja niektórych mniejszości ze względu na religię lub rasę stanowi przeszkodę w osiągnięciu godnej pracy dla wszystkich w UE, dlatego wzywa wszystkie państwa członkowskie, które tego jeszcze nie uczyniły, do zakończenia transpozycji dyrektywy Rady 2000/43/WE wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne⁽¹⁾;
76. w ramach spójnego podejścia do międzynarodowej migracji pracowników z zadowoleniem przyjmuje wolę ratyfikacji przez państwa członkowskie międzynarodowej konwencji o ochronie praw wszystkich pracowników — migrantów i członków ich rodzin, a także konwencji MOP nr 97 i 143;
77. wzywa państwa członkowskie do uzgodnienia wspólnej standardowej definicji pracy przymusowej i nadużycia słabszej pozycji celem zmniejszenia niejasności i stronniczości w decyzjach prawnych;
78. zauważa, że niektórzy obywatele UE korzystający z prawa do swobodnego przemieszczania się narażeni są na niekorzystne warunki pracy i wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia polityki monitorującej doświadczenia migrantów wewnętrznych w UE na rynku pracy oraz do przyjęcia środków mających na celu wyeliminowanie wyzysku w pracy;
79. wzywa Komisję i przedstawicielstwa Wspólnoty w krajach partnerskich do aktywnego promowania włączenia programu godnej pracy, krajowych programów godnej pracy oraz regionalnych programów godnej pracy do krajowych i regionalnych dokumentów strategicznych, krajowych planów działania oraz innych instrumentów programowych w ramach unijnej polityki współpracy na rzecz rozwoju;

(¹) Dz.U. L 180 z 19.7.2000, str. 22.

Środa, 23 maja 2007 r.

80. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji dotyczący rozważenia rozszerzenia zakresu rozporządzenia (WE) nr 2110/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty⁽¹⁾, w odniesieniu do podstawowych standardów pracy, na umowy finansowane ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju;
81. wzywa Komisję do przyznania wystarczających środków na wprowadzenie w życie wniosków dotyczących promowania godnej pracy zawartych w swoim komunikacie w sprawie inwestowania w ludzi;
82. z zadowoleniem przyjmuje znaczenie jakie komunikat Komisji w sprawie inwestowania w ludzi przywiązuje do wdrażania programu godnej pracy w krajach partnerskich UE; z zadowoleniem przyjmuje uznanie przez ten program wyraźnego związku pomiędzy godną pracą a ochroną socjalną; wzywa Komisję do przeznaczenia wystarczającej ilości funduszy na realizację działań promujących godną pracę w ramach programu tematycznego „Inwestowanie w ludzi”;
83. z zadowoleniem przyjmuje nową zintegrowaną strategię na rzecz praw dziecka zapowiedzianą w komunikacie Komisji „W kierunku strategii UE na rzecz praw dziecka” (COM(2006)0367) oraz przypomina, że działania przeciw pracy dzieci jak określono w konwencjach MOP nr 138 i 182 o zwalczaniu pracy przymusowej muszą być włączone w główne nurty środków podejmowanych na poziomie krajowym i międzynarodowym;
84. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia polityki opartej na wspólnych zasadach podstawowych w zakresie polityki integracji imigrantów w Unii Europejskiej;
85. z zadowoleniem przyjmuje zamiar przygotowania przez Komisję sprawozdania z wykonania jej komunikatu w sprawie godnej pracy w roku 2008, które powinno zawierać analizę i ocenę ratyfikacji i stosowania przez państwa członkowskie konwencji MOP dotyczących zatrudnienia, zdrowia i bezpieczeństwa, ochrony macierzyństwa i praw pracowników-migrantów; wzywa do zawarcia w tym sprawozdaniu programu działania na rzecz godnej pracy, obejmującego zarówno współpracę w ramach UE, jak i działań na szczeblu międzynarodowym;
86. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Komisji na rzecz poprawy analizy i opracowania właściwych wskaźników odnoszących się do wprowadzenia w życie programu na rzecz godnej pracy;
87. z zadowoleniem przyjmuje sugestie deklaracji ministerialnej przyjętej przez Radę Gospodarczą i Społeczną ONZ w dniu 5 lipca 2006 r., aby prace nad programem na rzecz godnej pracy można było w pełni rozpocząć tak, aby osiągnąć wymierne rezultaty do roku 2015;
88. wzywa Komisję do przedłożenia Parlamentowi szczegółowych danych pokazujących w jaki sposób odbywa się finansowanie godnej pracy oraz elementów z nią związanych w celu dokonania lepszej oceny zobowiązania politycznego;
89. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów oraz parlamentom państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 1.